

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΠΑΓΑΛΟ

ΕΚΔΟΣΙΣ 1917

ημιουργία
ΑΚΟΒΙΔΟΥ

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Μια

μὲ-ρα ποὺ βγῆ-κα τρε - χάτος νά-ιδῶ τὸ αἶ-ρο - πλά - νο, εἶδα γέ-ρους καὶ γρη῏ς νά πε-
γαίνουν νά-ιδούντ' αἶ-ρο - πλά - νο, καὶ λε - γώ-νας κέ-γ-γύ-ους ἄ - κόμη γιὰ τὸ αἶ-ρο - πλά -
νο εἶδα εἶ-δα καὶ μό-νο δὲν εἶδα ὦ ἄ - ε - ρο - πλά - νο.

II III

Ἄλλ' ἐνῶ ἀπελπισμένος χαζεύω νὰ ἰδῶ τὸ ἀεροπλάνο
τὸ μπαλκόνι ἀντικρύζω μιᾶς δούλας τὸ βλέμμα τὸ πλάνο
κ' εἶδα μπράτσα καὶ γάμπες ἀφράτες ποὺ ἀρχινῶ νὰ τὰ
[χάνω
εἶδα, εἶδα καὶ μόνο δὲν εἶδα τὸ... ἀεροπλάνο.

Μπαίνει μέσα, πετᾷ τὴν ποδιά της σ' ἓνα κάθισμα ἀπάνω
σὲ λιγάκι πετᾷ καὶ τὴν φούστα ἐννὶ λάθος δὲν κάνω
καὶ πετᾷ, καὶ πετᾷ ἓνα—ἓνα αὐτὴ τώρα τὰ χάνω
μὰ ξεχνᾷ δυστυχῶς νὰ πετάξῃ καὶ τὸ... ἀεροπλάνο.

IV

Δὲν βαστιέμαι καὶ σπρώχνω τὴν πόρτα καὶ βρίσκομαι ἀπάνω
καὶ μαζὶ προσπαθοῦσαμε τώρα νὰ ἰδοῦμε ἀεροπλάνο.
Ὅταν ἔξαφνα ἐκείνη μὲ σφίγγει κυτῶντας ἀπάνω
καὶ μοῦ λέει: Ἄχ! νάτο περνάει τὸ... ἀεροπλάνο.

ΚΟΘΩΝΙΑ

NEKOP-WILK-MARD

(A!) (B!) (A!) (B!) (Μαζί) D.C.

Ποιά εἴν' ἐ-κείνη πα-χου-λή; Τὸ κο-ρί-τσι τοῦ μπακάλη τοῦ γει-το-νι-
κοῦ. Καὶ ποῖος τὴν ἔ-κα-νε τρελ-λή; Ὅ-λα τὰ κο-θώ-νια ὁ-λα μα-ζί τοῦ ἱπ-πι-κοῦ. Εἰς
τὸ στρα-τῶ - να θίς δι' θίς μα-θαί-νεις ὁ-λες ὁ-λες τῆς δου-λειᾶς.

II III

—Κρασι ρετσίνα ποῖος κερνᾷ.
—Τὸ κορίτσι τοῦ μπακάλη τοῦ γειτονικοῦ
—Καὶ μ' αὐτὸ ποῖος καλοπερνᾷ
—Ὅλα τὰ κοθώνια ὅλα μαζὶ τοῦ ἱππικοῦ.

—Τὸ ψάρι ποῖος τὸ μαγειρεύ;
—Τὸ κορίτσι...
—Κι' ὕστερα ποῖος τὸ γυρεύ;
—ὅλα τὰ κοθ...
IV

—Τὸ ξίφος μας ποῖος τὸ κυτάξ;
—Τὸ κορίτσι
—Καὶ μὲς τῇ θήκῃ ποῖος τὸ τὸ βάξ;
—Ὅλα τὰ κοθώνια



—Με λίγο κρασί ΜΑΡΚΟ ύστερ' απ' τὰ
γυμνάσια ξεχνᾷς ἐντελῶς τὴν κούρασι.



ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ "GEO."